

ה"ת 24273/06 - מרים קציל נגד מדינת ישראל, רפ"ק נועה בין

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 14-06-24273 קציל נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כב' השופטת שושנה ליבובי
מבקשת מרים קציל עו"ד זאב וולף
נגד מדינת ישראל רפ"ק נועה בין
משיבה

החלטה

- לפני בקשה להחזרת הרכב תפוס.
- ביום 10.5.14 נעצר בעלה של המבוקשת, מר קציל, בחשד לעבירות שעוניין החזקת סם שלא לצורך עצמית והובלתו (לפי הנטען 5 גרם קוקאין), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וניגזה פוחצת של רכב. עם מעצרו, תפסה המשיבה את הרכב בו נהג, רכב מסוג טיוטה קורולה משנת 2009 (מ"ר 02266370) (להלן: הרכב). ביום 12.5.14 הורה בית המשפט על שחרורו של מר קציל לחילופת מעצר למשך שישה ימים במהלךם הותר לו לצאת לעבודתו בפיקוח. המשיבה המשיכה להחזיק ברכב. בבקשתה נטען על ידי המבוקשת כי היא בעלת הרכב והמשתמשת העיקרית בו ואין לה כל קשר לחסdot שהופנו נגד בעלה.
- מטענות המשיבה עליה כי המקור הnormatyvi לtrapisat הרכב על ידה מצוי בסעיף 32(א) לפકודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה). התכלויות שהוצעו על ידה לtrapisat הרכב הן שתיים: מניעת הישנות העבירות אשר בביבו נחשד התובע וכן Trapisotato לצורכי חילותו בסיום המשפט לפי סעיף 39 לפకודה. לטענתה, במסגרת כתוב האישום אשר יוגש נגד מר קציל, يتבקש בבית המשפט לחייב את הרכב כחלק מהעונש שיטול עליו.
- במסגרת יישומו של סעיף 34 לפוקודה על המקירה לפני, השאלה הראשונה שיש לבחון היא האם קיימת עדין עילית Trapisah. בכל הקשור לתקילת המניעתיות, תשובה לכך שלילית. אכן, סביר לקבוע כי בעת Trapisotato כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

המקורית של הרכב, התכליית המניעתית הצדיקה את החזקתו על ידי המשיבה. די לצורך כך בטענה (אשר לא נסתירה על ידי המבוקשת), לפיה מר קציל נהג ברכב כאשר אין בידו רישון לנוהga ברכב מזה ארבע עשרה שנים, ומכל וחומר כאשר לפי הנטען הוא לא שעה להוראת השוטרים לעצור את רכבו והחזק ברכשו סם מסוכן. ברם לטעמי, חלוף הזמן החליש עילת תפיסה זו, עד כי ספק אם יש לה כוון מקום. כאמור לעיל, מר קציל נעצר תחילתה במעצר בית מלא והוטלו עליו ערבות. תנאים אלה ממילא תרמו כאמור משמעותי להשגת התכליית המניעתית. לאחר שישה ימי מעצר בית, הוא שוחרר. אם המשיבה הסכינה עם מצב דברים זה, בו מר קציל מהלך חופשי פרט לערבות שהפקיד, לא ברור מדוע מופנית דאגתה דווקא לחשש כי נהג ברכב של אשתו. פשיטה, שככל שהוא יבקש לשוב לسورו, הוא יכול לעשות כן באמצעות רכב אחר, ולאו דווקא באמצעות רכבה. מכל מקום, כפי שיפורט להלן, המבוקשת הסכינה ליטול על עצמה הת_hiיבות, לפיה היא תפקיד כתוב הת_hiיבות אשר די בו על מנת לאזן באופן מידתי בין השיקולים המעורבים ולאפשר את שחרור הרכב.

5. אשר לתפיסת הרכב לצורך חילוט עתידי. בשלב זה, קיימں יסוד סביר להניח כי לרכב יש קשר לעבירות הנטענות, שענין נהגה פוחצת ונוהga בפסילה. כמו כן, בשים לב לטיב העבירות בהן נחשד מר קציל, הכוללות עבירות המסכנות חי אדם, אין בידי לשלול את האפשרות כי בסופו של יום יחולט על חילוט הרכב. בא כוח המבוקשת הדגיש כי הרכב רשום על שם המבוקשת בלשכת הרישוי, הוא בבעלותה הקניינית והיא משתמשת העיקרית בו. לטענתו, במצב דברים זה, לא יחולט הרכב גם אם מר קציל יירושע בדין ולפיכך "פוטנציאלי החילוט" אינו מצדיק את המשך תפיסת הרכב. ברם בנסיבות המקרה דן, טענות אלה אין מאיניות בהכרח את עילת התפיסה. זאת, שכן המבוקשת מודה כי ידעה שבולה נוסע ברכבה ללא רישון וכי הוא נגדי פעם (כך לטענה) ליטול סמים. לטענתה, היא לא מנעה התנהגות זו מטעמים של שמירה על התא המשפטי. בעוד שnitן אולי להבין ללביה של המבוקשת ולמצוקה האישית אליה נקלעה (ועל כך יפורט עוד בהמשך), הרי שאין מקום להעדיף את טובתה האישית על פני שלומו של כלל הציבור. בנסיבות העניין, כאשר המבוקשת בחרה, מטעמיה שלה, לאפשר לבולה יד חופשית ברכב, אין זה ברור כלל שייקבע כי יש לראותה כ"צד תמים".

6. משנקבע כי קיימת עילת תפיסה לצורך חילוט הרכב, השאלה הנוספת שיש להסביר עליה עניינה באפשרות שחרור הרכב והתנאים לכך. "במסגרת זו יש לשקו את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכותו קניינו ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באופן מידתי" (בש"פ 342/06 חברת לרגו בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.2006)). בהקשר זה ראוי לציין כי הוראותיו של סעיף 39 לפוקודה מותירות ידי בית המשפט שיקול דעת נרחב. בין היתר, לא קיימת חזקה שבדין

לטובת חילוט החוץ (בניגוד, למשל, להסדר שנקבע בפקודת הסמים המסווכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973). גמישות זו בהפעלת שיקול הדעת מקרינה מطبع הדברים על האופן בו יאוזנו השיקולים השונים בשלב מוקדם זה של ההליך.

7. בעניינו, יש ליתן משקל לכך שעל פני הדברים קיימת זיקה בין הרכב לחלק מהעבירות בהן נחדר מר קצץ. כמו כן, המבקשת ידעה כי לבולה אין רישון נהיגה תקף וכי הוא לעיתים משתמש במסים אולם היא לא מנעה ממנו באופן אקטיבי את השימוש ברכב. יחד עם זאת, במסגרת בחינת חלופת תפיסה, יש מקום ליתן משקל לטענות המבקשת לפיהן היא רכשה את הרכב בכיספה הפרטיא באמצעות הלואה שנטלה לצורך כך (אסמכאות בעניין זה צורפו על ידה), הרכב רשום על שמה ובבעלותה והוא המשמשת העיקרית ברכב לצורכי פרנסתה וטיפול בילדיה. כן יש ליתן משקל לדברי המבקשת לפייהם בכוונתה לעמוד על המשמר ולדאוג לכך שהשימוש ברכב יעשה על ידה בלבד ולנכונותה ליתן עربה בעניין זה. זאת ועוד, בנסיבות העניין יש מקום להתחשב גם במצבה האישי של המבקשת כפי שהיא התרבר בעת הדיון בבקשתה. המבקשת מטופלת בשלושה ילדים קטנים, כאשר הקטנה שבהם היא תינוקת רכה בשנים. היא מסיימת ביום אלוה את חופשת הלידה ואמורה לשוב לעבודתה, כאשר העדרו של רכבה יקשה עליה עד מאד את חזרתה למסלול זה. המבקשת הבאה כי אין לה קרובי משפחה בארץ מלבד בעלה, והוא מתמודדת לבדה עם גידול ילדיה, ועל פרנסתה וההליך המשפטי של בעלה, מבלי שתוכל להסתיע במשפחה תומכת (למקרה של טענות הנעוצות ב"מישור האנושי" ראו גזר הדין בת"פ (ו-מ) 29713-08-13).

ב. (9.4.2011).

8. לאחר שشكلתי את השיקולים הנ"ל ואיזנתי ביניהם, מסקנתה היא שnitן להחזיר את הרכב למבקשת בכפוף למילוי התנאים הבאים:

א. המבקשת תתחייב להשאיר את הרכב ברשותה ובחזקתה, להימנע מעשיית כל שינוי בזכויות הבעלות ברכב ולהימנע ממיסירתו לאחר.

ב. תפקيد סכום של 5,000 ₪ בזמן.

ג. תחתום על כתוב התחייבות עצמית בסכום של 40,000 ₪.

ד. ירשם שיעבוד או עיקול על הרכב לטובת המשיבה עד לתום ההליכים המשפטיים.

ה. הערבות יישמשו גם לשם הבטחת התchiebot שתוגש על ידי המבוקשת לפיה לא תהייר

לבעלנה לנוהג ברכב.

9. המשיבה תעביר העתק מההחלטה לידי אגף הרישוי שירשם בספריו את שעבוד הרכב לטובتها.

10. לסיום שתי הערות. בשים לב לכך שמקור הסמכות לתפיסת הרכב לא פורט על ידי המשיבה באופן ברור, אצין כי גם אם לטענתה סמכות החילוט מצויה במקרה דנן בסעיף 36א לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, אין מקום לסתות מהთוצאה אליה הגעתו. אכן, מדובר בסמכות רחבה ביותר, אשר חולשת גם על במקרה דנן. ברם בהתחשב בנסיבות השם שנמצאה אצל מר קציל, ובHUDR כל אינדייקציה בשלב זה לעבירה של סחר בסמים מסוכנים, פוטנציאלי החילוט אינו מצדיק את המשך תפיסת הרכב מכוח הפקודה הנ"ל. העירה שנייה. למבוקשת טענות בנוגע לביטול החלטתי המקורית המורה עלשחרור הרכב. נוכח התוצאה אליה הגעתו, אין רואה מקום להרחביב בעניין זה. אצין בהתמצית כי אין זכות קינוי להשבה "אוטומטית" של תפוס בשל האיחור שהל בהגשת התנגדות לבקשת החזרתו, במיוחד כאשר טרם הסתיימה התקופה בה המשיבה מוסמכת לתפוס את הרכב.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ד, 30 יוני 2014, בהעדר הצדדים.